

יִצְחָק זְמִיר

לְשַׁחֵרַר אֶת קִנְגוֹרוֹ תוֹם

סְפוּר לִילָדִים וְגַם לְהוֹרִים

אִיורים: אורית ברגמן

הוצאת
אורן
* אינזיק

Itzhak Zamir
Free Kangaroo Tom

1 3 5 7 9 10 8 6 4 2

אין להעתיק, לצלם, להקליט, לשדר, לתרגם, לסרוק ולאחסן במאגרי מידע
ואחזור או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי
אלקטרוני, אופטי או מכני, לרבות אינטרנט, ספר אלקטרוני, מחשב טאבלט,
טלפון נייד או כל מדיה אחרת, בלא אישור בכתב מראש מהמוציא לאור.

כל הזכויות שמורות להוצאת שוקן, ילין-מור 24, ת"א
Copyright by Schocken Publishing House Ltd., Tel Aviv
www.schocken.co.il
נסדר בהוצאת שוקן
Printed in Israel, 2021 - תשפ"א - א
ISBN 978-965-19-1111-8

פָּרָק 1

הַנְּכָדִים רוֹצִים גִּחְנוֹן

שְׁלוֹם יְלָדִים,

מָה פֶּתְאוּם אָנִי מִתְעַסֵּק בְּגִ'חְנוֹן? תִּשְׁמְעוּ סְפוּר. אוּלַי לֹא תֵאֱמִינוּ, אֲבָל זֶה אֲמַתִּי. אָנִי כּוֹתֵב סְפָר, לֹא סְפוּרִים לִילְדִים אֲלָא סְפָר לְעִבּוּדָה, וְזֶה דִּי מְעַיֵף וְלִפְעָמִים אֲפִלוּ מְשַׁעֲמִם, לֹא רַק לְקָרָא אוֹתוֹ אֲלָא אֲפִלוּ לְכַתֵּב אוֹתוֹ. לְכֵן אָנִי צָרִיף לְנוּחַ מִפְּעַם לְפַעַם. יוֹם אֶחָד, כַּאֲשֶׁר נִחְתִּי קֶצֶת, סִבְתָּא רְנָה נִכְנְסָה לְחֻדְרִי שְׁלִי, סִתָּם בְּלִי סִבָּה, וְרָאִתָּה שְׁאֲנִי לֹא עוֹבֵד. כַּאֲשֶׁר אָנִי לֹא עוֹבֵד, הִיא חוֹשֶׁבֶת שְׁאֲנִי מִתְבַּטֵּל, וְהִיא אֵינָה אוֹהֶבֶת לְרֵאוֹת אֶת זֶה. לְכֵן תְּמִיד יֵשׁ לָהּ הַצָּעָה שְׁאֲנִי אֶעֱשֶׂה מִשְׁהוּ, כְּמוֹכֵן מִשְׁהוּ שֶׁהִיא רוֹצָה. אֲזַ כֶּף הָיָה גַם הַפְּעַם:

”אָנִי רוֹאָה שְׁיֵשׁ לָךְ זְמַן, אֲזַ אֲתָה חַיֵּב לְכַתֵּב לְנְכָדִים שְׁלָךְ בְּהֵדוּ. אַף פְּעַם לֹא פִתְבַּתְתָּ לָהֶם. הֵם תִּכְרֵף יִשְׁכַּחוּ שְׁיֵשׁ לָהֶם סִבָּא בְּיִשְׂרָאֵל.”

חֲשַׁבְתִּי שְׁסִבְתָּא רְנָה צוֹדֵקָת, אֲבָל לֹא אֲמַרְתִּי לָהּ. מִסְכָּן לְהַגִּיד לְסִבְתָּא שֶׁהִיא צוֹדֵקָת. הִיא עוֹד תִּחְשַׁב שֶׁהִיא חֲכָמָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי. אֲזַ אֲמַרְתִּי לָהּ כֶּף:

”אֵינִי לִי מָה לְכַתֵּב לָהֶם. אֲצַלֵּם בְּהֵדוּ כֹּל יוֹם קוּרָה דְּבַר חֲדָשׁ. אֲתָמוּל, כְּמוֹ שֶׁהֵם כָּתְבוּ לָנוּ, נִכְנְסֵ קוּף לְחֻדְרִי שְׁלָהֶם. וְאֲצַלְנוּ? לֹא קוּף וְלֹא נְעֻלִים. כֹּל יוֹם אוֹתוֹ דְּבַר. אֵינִי לִי מָה לְכַתֵּב.”

אֲבָל סִבְתָּא רְנָה אֵינָה מוֹתֵרֶת בְּקִלוּת. הִיא הִשִּׁיבָה לִי:

”בְּטַח שְׁיֵשׁ מָה לְכַתֵּב. קָרָאתָ מָה אֲבֵא שְׁלָהֶם פֶּתַב לָנוּ אֲתָמוּל?

הוא הבטיח להם שילכו בכקר למסעדה בכפר ויאכלו ג'חנן, אבל בגלל הסופה שהיתה בלילה החשמל נתק בכל הכפר, והמסעדה לא יכלה להכין ג'חנן. אתה יודע כמה הם אוהבים ג'חנן, וקראת שהם עצובים מאוד. לא אכפת לך שהם עצובים?"

"בטח שאכפת לי. אני מוכן לעשות הכל בשבילם."

"הכל?" שאלה סבתא.

"כן, השבתי, הכל במוכן של כמעט הכל."

אבל לא ידעתי מה אני יכול לעשות. אפילו לא ידעתי מה זה ג'חנן. אז שאלתי את סבתא רנה מה זה ג'חנן.

"ג'חנן, היא אמרה, "זה בצק אפוי, בלי טעם, שמנוני וגעלי. אני שונאת ג'חנן."

"איך זה יכול להיות?" התפלאתי, "הלא לפני רגע אמרת לי שהנכדים שלנו כל כך אוהבים ג'חנן."

לסבתא תמיד יש תשובה, לפעמים אפילו בתרוזים. אז היא השיבה לי בקצור: "על טעם וריח אין להתוכח."

אבל לפעמים גם לי יש תשובה לסבתא. למזלי, הפעם היתה לי תשובה כזאת: "על ריח וטעם התוכחנו לא פעם."

סבתא שתקה. יצאתי מנצח. אבל בכל זאת אני חושב שסבתא צדקה גם הפעם. אז מה לעשות? הגעתי למסעדה שיש רק דבר אחד שיוכל לשמח את הנכדים שלי: להשיג ג'חנן ולשלח אותו אליהם להדו. אבל איפה אפשר להשיג ג'חנן?

אני יודע שברחוב אבן גבירול, לא רחוק מן הבית שלי, יש

המון מסעדות, יותר מסעדות מבתיים. בטח יש שם גם מסעדה
שמוכרת ג'חנון. החלטתי ללכת מיד לרחוב אבן גבירול ולחפש
ג'חנון.

* * *

ילדים יקרים,
כפי שתקראו בהמשך, בגלל הג'חנון נפלה עלי צרה. ואז גם שאלתי
את עצמי אם זה בכלל הגיוני לשלח ג'חנון מתל-אביב להדו. מה
דעתכם?